ת"ש תמור בסימני אוכף · ברייתא היא: **דרישדו** אם הוא רמאי מאי נלו בסימנין · וא"ת דבמתני' (לקמן מה:) דרים מהאי קרא דלא יחזיר אף בסימנין וי"ל דאסמכתא היא כדקתני עלה בברייתא מסרבו הרמאים התקיט אבל הכא משמע ליה סיא דרשה גמורה מדקאמר וכי תעלה על דעתך לומר כי (ג) ועי"ל דבמתני' מיירי בידוע שהוא רמאי לכך לריך עדים אבל הכא מיירי בסתם בני אדם: (ד) **מצאו** · גם קשור בכים יחזיר המולא לשליח לו לבעל המולאו בסימני הכים: *(**וניחוש** לשאלה) · וא"ת ולוכח מהכא דסימנין דאורייתא וי"ל דמאי לאוקמה כגון שאותו שאבדו מצאו ומכיר הכים בטביעות עין דכיון שבעצמו מצאו נאמן וה"ג הוה מלי למדמי התם: **כים** וארנקי משום דמסמני · וא"ת והכתיב לא תעמוד וי"ל בשלהי כמה אשה (שבת דף מז·) אמריכן כל דבר שיש בו משום רפואה אין בו משום דרכי האמורי:

ואנא יהיבנא סימנים מובהקין דילה · לא מובהקין ממש קאמר אלא מובהקים מסימני חבירו כמו זה לומר מדם ארכו וזה לומר מדם רחבו ולקמן (דף מח:) נמי דקאמר לעולם גלימא מכריז ולא אמר סימנין מובהקין התם נמי לאו מובהקים ממש קאמר אלא שלא אמר סימנים מוזכים שיש בו כי אם כסימנין דסומקי וחיורי: מלא

לאהדורי נמ אשה בסימנים · אי אמרת דאורייתא *מהדרינן, ואי אמרת דרבנן כי עבוד רבנן תקנתא בממנא אבל באיסורא לא עבוד רבנן **תקנתא**: **ת"ש** אף השמלה היתה בכלל כל (ה) אלה ולמה יצאת להקיש אליה ולומר לך מה שמלה מיוחדת שיש לה סימנין ויש לה תובעין חייב להכריז אף כל דבר שיש לו סימנין ויש לו תובעין חייב להכריז תנא תובעין אצטריכא ליה, סימנין *כדי נסבא, **ת"ש** חמור בסימני אוכף אימא בעדי אוכף **ת"ש** *והיה עמך עד דדרוש אחיך אותו וכי תעלה על דעתך שיתנו לו קודם שידרשנו אלא דרשהו אם רמאי הוא או אינו רמאי מאי לאו בסימנין, לא בעדים **ת"ש** *אין מעידין אלא על פרצוף הפנים עם הרוטם אע"פ שיש סימנין בגופו ובכליו ושמע מינה סימנין לאו דאורייתא, אמרי גופו-דארוך ונוץ בכליו-דחיישינן לשאלה, אי חיישינן לשאלה חמור בסימני אוכף היכי מהדרינן? אמרי (ג) (אוכף) לא (שאלי) אינשי אוכפא משום דמסקב ליה לחמרא; איבעית אימא בחיורי ובסומקי; אלא הא דתניא *מצאו קשור בכים או בארנקי ובטבעת או שמצאו בין כליו אפילו לזמן מרובה כשר ואי ס"ד חיישינן לשאלה כי מצאו קשור בכים אמאי כשר, ניחוש לשאלה? אמרי כיס וארנקי ומבעת לא משאלי אינשי-כים וארנקי משום דמסמני וטבעת משום דמזייף, לימא כתנאי *אין מעידין על השומא, ואלעזר בן מהבאי אומר מעידין על השומא מאי לאו בהא קמיפלגי דת"ק סבר סימנין דרבנן ואלעזר בן מהבאי סבר סימנין-דאורייתא? אמר רבא דב"ע סימנין דאורייתא והבא בשומא מצויה בבן גילו קמיפלגי מר סבר שומא מצויה בבן גילו ומ"ס שומא אינה מצויה בבן גילו איבעיא אימא דב"ע שומא אינה מצויה בבן גילו, והבא *) בסימנין העשויין להשתנות לאחר מיתה, קמיפלגי מר סבר סימנין עשויים להשתנות לאחר מיתה ומר סבר סימנין אין עשויים להשתנות לאחר מיתה אב"א דב"ע שומא אינה עשויה להשתנות לאחר מיתה, וסימנין דרבנן והבא בשומא-סימן מובהק הוא, קמיפלגי מ"ס שומא-סימן מובהק הוא ומ"ס שומא לאו סימן מובהק הוא; אמר רבא את"ל סימנין לאו דאורייתא היכי מהדרינן אבידתא בסימנין? דניחא ליה למוצא אבידה דנהדר בסימנין כי היכי דכי אבדה ליה לדידיה נמי נהדרו ליה בסימנין, אמר ליה רב ספרא לרבא וכי אדם עושה טובה לעצמו בממון שאינו שלו? אלא ניחא ליה לבעל אבידה למיהב סימנין ולמשקליה-מידע ידע דעדים לית ליה ומימר אמר "כולי עלמא לא ידעי סימנין מובהקים דידה ואנא יהיבנא סימנין מובהקים דידה ושקלנא לה" אלא הא דתנן *רבן שמעון בן גמליאל אומר אחד הלוה משלשה יחזיר ללוה, שלשה שלוו מן האחד יחזיר למלוה ניחא ליה ללוה לאהדורי ליה למלוה? אמר ליה התם סברא הוא: *אחד הלוה משלשה יחזיר ללוה דגבי לוה שכיחי גבי מלוה לא שכיחי ש"מ מלוה נפיל, שלשה שלוו מאחד יחזיר למלוה דגבי מלוה שכיחי גבי לוה לא שכיחי אלא

*) שם כיומות מיתה בשומא העשויה כו' וע"ש

לאהדורי נמ אשה בסימנים-אי אמרת דאורייתא *מהדרינן, ואי אמרת דרבנן כי עבוד רבנן תקנתא בממנא אבל באיסורא לא עבוד רבנן

נפסדורי נמ · שלאבד מן הקלים המציאו קודם שנתן לה: **מקנסא** · לקנס בשמעתין מפרש מאי היא: **כמעונא** · דהפקר ב"ד הפקר: **סובעין מלעריכא ליה** · קרא לתובעין אחא ולמעוטי מידי דלאיתם ותפקריה: **כדי נסבא** · בלא מקרא אלא אסמכיהו אקרא בעלמא: תורה אור **מ"ש**. דלוקמינן לפיל "חמור" לסימני לוכף אחא: **אימא בעדי אוכף** · אם יש עדים המכירין בטביעות עין לאוכף שהוא שלו מחזירין לו את החמור: **דבשפו** · והכי משמע "עד דרוש אחיך אותו"-עד דרשך אם אחיך: **בעדים** · שיבא עדים שהוא שלו: **אין מעידין** · על אדם שמת להעיד את אשתו אלא מ"ב ולו פרלוף פניו שהוא עם התוטס: **דאורוך או נוץ** · שאין זה סימן שהרבה לרוכין וגוליים: **בליו** · בגדיו: **חיישינן** · שמא השאילם לאחר ואותו אחר ראו שמת: **מסקב** · דוחייס"ל בלעז: **חיוני או סומקי** · אין זה סימן שהרבה כאלה יש: **מצאו קשור בכים שלו או בארנקי** · שלא שלא המכיא שום סימנים: **כי** · שלא המכיא נמ ואבד סימנו לאחר זמן מצאו קשור בכים שלו או בארנקי כו': **בין בליו** · כלי המשמשו שבביתו: **אפילו לזמן מרובה** · אע"ג דתנן (נימין דף מ·) המכיא נמ ואבד סימנו מצאו לזמן מרובה פסול הכא כשר: **ניחוש לשאלה** · שמא השאיל כיסו לאחר והוא קשרו בו: **דמסמני** · מאחר ואומר סימן לאדם שמשאיל כיסו שמוכר לו מזלו: **דמזייף** · שהיה לכל אים מותם ביכר בטבעתו וכשמולח שום דבר סתום מכסהו ותותמו בטבעתו לפיכך אין משאיל טבעתו שמא יעשה זה מותם כנגד מותמו ויזייף בו את שליחותו: **אין מעידין על השומה** · המעידין על האשה להעיד ואמרו שמן היה בו שומה באבר פלוני: **שומה** · ווריו"ה בלעז: **סימנין דרבנן** · וגבי אשה אים דאיסור דאורייתא הוא לא שמכיון עלייהו: **בבן גילו** · הגולד בשעתו שנולדו במזל אחד: **בסימנין העשויין** כ"ב **כו'** · אם עשויין להשתנות אם אינן עשויין להשתנות אם אינן עשויין לבנה כ"ם פי' רמ"ם ביאור דבור זה: (ד) ר"ח מלאו ודים ומיתוס הר"ל: (ה) בא"ר וכפ' בתרא דיבמות. כ"ב דף קב ע"א וע"ש בתוספות בד"ה אמר רבא: **כי מדם עושה** · ובליחוקא-דמולא מאי איכפת לן אם מי שאבדה ממנו לא ניחא ליה: **אלא** · אמר רבא כל אבדי אבידה ניחא שהרא דא זו בישראל למיהב סימנין וכל הכא ועוקנו, יטלנה, מאי טעמא? מידע ידע דעדים לית ליה, פעמים שאין לו עדים עליה ואם יוקיקוהו לעדים לא תבא לעולם לידו ומימר אמר "טוב לי שיחזירוה לכל האומר סימניה, דלא שכיחא דעימא דסימנין דידה לא אמר, דכ"ע לא ידעי כו'": **אלא הא דתנן כו'** · ואמרו להחזיר לו למלוה בלא עדים בסימן זה שאומר שלשה היו ומשלשה לוים, **ואם** מן הלוה נפלו שכבר פרעם מי ניחא ליה בתקנה זו שיתנם המולאים לכל הבא ונותן סימניהם והלא טוב לו שיהא מוגחים ביד המולאים עולמית דכל זמן שהם בידו ולא יחזירם למלוה הרי הם כשרופים ולא ניחא ליהדר להו בסימנין דלמא מיתרמי דידע מלוה בסימניהן: **פסם** · בסימנין כי האי לא איכפת לן בגיחוקא דלוה דולאי לאו מיניה נפיל דהכי שטרי אתריני מאי בעו גביה: אלא

[ר"ם ה. וס"ע]

רבינו חננאל

איבעיא להו סימנין דאורייתא או דרבנן וכו' וסימנין כדי נסבה פי' אבד גרדה הוכירה משנתנו הסימנין ולאו דוקא הן. ת"ש חמור בסימני אוכף. פי' אוכף הוא שלמעלה נתון על הסדרעת של חמור כדי למנוע ה)חבור המשוי על גבי חמור. ת"ש דתנן בהאשה פרק בתרא דיבמות אין מעידים אלא על פרצוף פנים עם הרוטם אע"פ שיש סימנין בגופו כלומר אם נותנין העדים סימני פרצופו ואמר מי שפרצופו כך וכך ראינוהו שמת משיאין את אשתו. ופרקי' גופו דארוך ונוץ דלאו סימן מובהק הוא כליו חיישינן שמא שאולין היו לו ומקשי' אי הכי חמור בסימני אוכף נמי דלמא שאול הוא ואע"ג דאיכא סהדי ג) האי דאיכוף להאי גברא הוא נימא דלמא השאילו לאחרים דהא אגרת גבי כלים חיישינן לשאלה. ופרקי' איכוף לא מושלי אינשי למה כי פעמי' שתהיה בהמת בעל האיכוף רזה ובהמת השואל שמנה וכשנותנין עליה זה האיכוף מתפתח וכשמחזיר על בהמתו של המשאיל מסקבה פי' עושה בה חבורה (ברנרסי' נ) במשקין מקבה דשתא ריגלא. אלא הא דתניא מצא לנמ. קשור בכים בארנקי במבעת או שמצאו בכליו אפי' לזמן מרובה כשר ואי חיישינן לשאלה אמאי כשר ניחוש דלמ' השאיל כיסו או מבעתו או ארנקי שלו לאדם אחר והוא שקשר זה הנם עמהם ונם זה של אדם אחר הוא ואינו זה הנם שהיה בידו של משאיל. ופרקי' כים ומבעת וארנקי לא מושלי אינשי ופשוטה היא. והא דאמרי' אין מעידין על השומא. ושומא מצויה בבן גילו וסימנין עשויין להשתנות אחר המיתה כולן פשוטות הן. וסגיין דשמעתין מאן דאמר סימנין דאורייתא הינו דמהדרינן אבידתא בסימניה ואפי' למאן דאמר סימנין לאו דאורייתא הן אם הן ד)סימנין מהדרינן לה לאבידה ואסיקנא

ג) נ"ל חכון וכ"ה בערוך ערך מכשף ב) נראה דנ"ל דהאי מוכף לאחי גברא וכו' . ג) במשקין ניחא לן הוא בקדושין דף פ' וכ"ה בערוך ערך סקב . ד) נראה דנ"ל סימנים